

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2021 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie S. K.

skazanego z art. 279 § 1 k.k. i innych,

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za obronę skazanego oraz zwrot kosztów dojazdu do Sądu Najwyższego,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. i art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2016 r., poz. 1999 t.j.),

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. K., Kancelaria Adwokacka w S. – Filia w K., kwotę 2361,60 zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt jeden złotych i 60/100) tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego S.K. oraz za udział obrońcy w rozprawie kasacyjnej, nadto kwotę 488,04 zł (czteryście osiemdziesiąt osiem złotych i 04/100), tytułem zwrotu kosztów dojazdu obrońcy do Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

Na rozprawie w dniu 25 października 2021 r. Sąd Najwyższy oddalił w niniejszej sprawie kasację obrońcy skazanego S. K. jako oczywiście bezzasadną, jednocześnie zwolnił skazanego od kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne, obciążając nimi Skarb Państwa. Obrońca wniósł wówczas o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za obronę z urzędu skazanego, to jest, za sporządzenie i

wniesienie kasacji na jego rzecz, udział w rozprawie kasacyjnej oraz zwrot kosztów dojazdu do Sądu Najwyższego oświadczając, że stosowny rachunek zostanie przedstawiony odrębnie, po wyliczeniu tych kosztów. Złożył też oświadczenie, że wynagrodzenie to nie zostało uiszczzone przez skazanego ani w całości, ani w części. W tej sytuacji w postanowieniu z dnia 25 października 2021 r. Sąd Najwyższy nie rozstrzygnął w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy, pozostawiając tę decyzję do czasu przedłożenia stosownego rachunku. Wnosząc o zasądzenie wynagrodzenia, obrońca powołał się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., sygn. akt SK 66/19 - i wniósł o zasądzenie wynagrodzenia według stawek przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

W dniu 7 grudnia 2021 r. wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo obrońcy o wydanie uzupełniającego postanowienia i zasądzenie zwrotu tychże kosztów dojazdu oraz wynagrodzenia, przy czym w załączeniu przedstawiono stosowne wyliczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy skazanego S. K. – adwokata M. K. - jako zasadny należało uwzględnić.

Z treści art. 626 § 2 k.p.k. wynika, że jeżeli w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie nie zamieszczono rozstrzygnięcia o kosztach, jak również, gdy zachodzi konieczność dodatkowego ustalenia ich wysokości lub rozstrzygnięcia o kosztach postępowania wykonawczego, orzeczenie w tym przedmiocie wydaje odpowiednio sąd pierwszej instancji lub odwoławczy. Przepis ten ma odpowiednie zastosowanie również w postępowaniu kasacyjnym (art. 637a k.p.k.).

Orzekając w przedmiocie wynagrodzenia obrońcy z urzędu uznał Sąd Najwyższy, że należało zasądzić na jego rzecz kwotę 720 zł za sporządzenie i wniesienie kasacji w imieniu skazanego oraz kwotę 1200 zł za udział obrońcy w rozprawie kasacyjnej - które to kwoty zostały powiększone o 23 % VAT. Wynagrodzenie to uwzględnia wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r., w sprawie SK 66/19 (Dz. U. z 2020 r., poz. 769), stwierdzający, skrótowo rzecz ujmując, że analiza statusu adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i

zobowiązane do zastępstwa prawnego, prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia. Z tych względów - podzielając stanowisko Trybunału - należało orzec o kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu S. K. z urzędu w postępowaniu kasacyjnym przez adwokata M. K., na podstawie § 2 pkt 2, § 4 ust. 3 oraz § 17 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 r., poz. 18, t.j.), przy uwzględnieniu § 11 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).

Natomiast w części dotyczącej żądanego zwrotu kosztów dojazdu na rozprawę kasacyjną należy stwierdzić, że obrońca wykazał w sposób właściwy koszty dojazdu własnym samochodem z siedziby swojej Kancelarii Adwokackiej – Filia w K., do Sądu Najwyższego w W.. Fakt ten dokumentuje stosowne wyliczenie, z którego wynika, że wydatki te wynoszą kwotę 488,04 zł.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.